

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010223
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010223.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, v trestnej veci proti obžalovanému E. M., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P. - X. V., Z. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanému pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 2. februára 2022 prejednal odvolanie obžalovaného E. M. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13. decembra 2021, sp. zn. 2T/78/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 12. decembra 2021, sp. zn. 2T/78/2021, bol obžalovaný E. M. uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zák. a s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v čase okolo polnoci zo dňa 08.08.2021 na deň 09.08.2021 v P., časť X. V., bez oprávnenia prekonaním oplotenia vstúpil do rodinného domu poškodeného P. U. na adrese P., časť X. V., V. XXX/XXA tým spôsobom, že cez kuchynské okno vošiel do rodinného domu, kde pristúpil k spiacemu poškodenému P. U. a z pomsty, že poškodený už tri týždne chodí s jeho bývalou priateľkou L. M., začal poškodeného opakovane udierať rukami do rôznych oblastí hlavy, tiež poškodeného opakovane kopol do oblastí hlavy, poškodenému pri bití vravel "toto si nemal, zničil si mi život, pôjdem na tvoje citlivé miesto, na rodičov, že odreže jeho matke hlavu a donesie mu ju ukázať", kde P. U. prestal biť, až keď ho tento upokojil, čím P. U. utrpel tržnú ranu v čelovej oblasti vľavo, zmliaždenie v oblasti očnénice vľavo s krvným výronom, zmliaždenie v spánkovej oblasti vľavo s krvným výronom, zmliaždenie ušnic obojstranne a hornej pery, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie, následne pre upokojenie situácie P. U. pozval E. M. von na terasu, kde vyšli cez kuchynské okno, nakoľko P. U. si už kľúče od dverí, ktoré nechal v zámku z vnútra, nenašiel, pričom E. M. sa stále vyhrážal P. U. likvidáciou rodičov, tvrdil mu, že ho prišiel zabiť a môže byť rád, ako dopadol, potom E. M. s P. U. vošli cez kuchynské okno naspäť do rodinného domu, kde mu E. M. povedal, že L. M. mu dlží 12.000,- € a on tie peniaze chce do týždňa od P. U., ak nie, pôjde po najcitlivejšom mieste, teda po rodine, tvrdil, že jemu nerobí problém zabiť človeka, následne vytiahol z vrecka nôž s ozubenou čepeľou o dĺžke cca 20 cm, ostrie noža priložil P. U. k sánke a povedal, aby veril, že ho môže zabiť, potom E. M. nôž schoval do vrecka a ukázal P. U. kľúče od vchodových dverí, opakoval stále, že on nemá čo stratiť a P. U. áno, prečo mu to urobil, jemu nejde o L. M., chce, aby mu P. U. dal 12.000,- €, na čo P. U. predstieral nevoľnosť a E. M. z jeho obydľia odišiel so slovami, že keď trpí on a bude trpieť aj P. U..

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. k), l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1ks noža, oranžovo-čiernej farby zn. Fiskars SW73, vysúvacieho, pílkového, ktorého vlastníkom sa stáva štát podľa § 60 ods. 5 Tr. zák.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal v zákonnej lehote proti nemu písomne odvolanie, smerujúce proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody. Podané odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Odvolaním napadnutý rozsudok pokladám za nezákonný a neodôvodnený, a to teda v časti týkajúcej sa uloženého trestu obv. Romanovi Kollárikovi.

Na základe správne vyhodnoteného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj následného určenia rozpätia trestnej sadzby, ktorá prichádzala do úvahy pre uloženie trestu, súd nebol pri jej určení spravodlivý.

Pre základ svojho rozhodnutia totiž nesprávne a bez zákonných dôvodov aj ako priťažujúcu okolnosť navyše použil zahladené odsúdenie obvineného, pričom na túto skutočnosť vôbec nemal a nemohol prihliadať. Použil v tomto smere podľa neho kriminologické hľadisko ako rozhodujúcu skutočnosť, v zmysle ktorej je nutné na predmetné rozhodnutie prihliadnuť. Taktiež súd nesprávne vyhodnotil, že trestná činnosť obvineného nebola iba excesom v jeho riadnom živote. ale že akoby takéto konanie je mu imanentné a že iba takýmto spôsobom sa správa v rámci riešenia konfliktov. Súd teda pri rozhodovaní nevzal do úvahy skutočnosť, že aktuálna ako i predchádzajúca trestná činnosť súvisí predovšetkým s L. M., ktorá v rozhodujúcej miere zvlášť negatívne ovplyvňuje osobný život obv. E. M. a to do takej miery, aby vyvolala u neho stav, kedy koná afektívne, čo na koniec vo svojom posudku potvrdil aj do konania pribratý znalec. M. takto postupuje na základe jeho dôkladného poznania obvineného, emočne na neho vie dokonale vplývať, pretože pozná jeho stavy ľútosti, žiarlivosti a vie ich pre ňu v rozhodujúcom okamihu využiť.

Tiež je nutné pripomenúť, že súd síce konštatuje, že dôvodom konania obv. E. M. v tomto prípade je jeho žiarlivosť a nevládnutie rozpadu zo vzťahu s M., avšak v skutočnosti v danej veci sa jednalo o riešenie majetkovo právnych vzťahov, keďže bývalá družka rôznymi spôsobmi podľa obvineného získala rozhodujúcu časť majetku, ktorá nemala byť jej vlastníctvom (a práve k tomuto využila dokonalé poznanie psychického stavu obvineného).

Pokiaľ sa súd zaoberá vyššou spoločenskou nebezpečnosťou konania obvineného a dôvodí pre toto tvrdenie predovšetkým spôsobom vykonania skutku, je ale na mieste tiež konštatovať, že obvinený s poškodeným sa dobre poznali a obv. M. poznal práve prostredníctvom poškodeného ako sa môže kedykoľvek dostať do jeho nehnuteľnosti, pričom takto k tomu došlo aj v predchádzajúcom období (prirodzené je však konštatovať, že aj podľa vyjadrenia poškodeného sa k menu v tomto prípade dostal neoprávnene).

Tak ako bolo v úvode podaného odvolania prezentované, dôvodom podaného odvolania je primárne nesúhlas s výškou uloženého trestu, ktorý aj v zmysle hore uvedeného odôvodnenia a aj podľa dôsledného uplatnenia benefitu, ktorý má patriť pri vyhlásení o vine aj obv. E. M. a pri zachovaní zásady primeranosti a proporcionálnosti ukladaných trestov, by bol zákonným a spravodlivým trestom v jeho prípade trest s hornou hranicou najviac 25 mesiacov.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žiadam odvolací súd, aby odvolaním napadnutý rozsudok zmenil v intenciách odvolania.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla vyhovieť podanému odvolaniu v celom rozsahu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných

chýb zameran aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že odvolanie bolo podané voči výroku rozsudku okresného súdu o výmere trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému.

Z dôvodov podaného odvolania nepochybne vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávanom prípade. Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v danom prípade ustálil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozsahu 24 až 56 mesiacov, správnosť ustálenia ktorej trestnej sadzby obžalovaný v dôvodoch odvolania nenamietal. Preto uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému pri dolnej hranici okresným súdom ustálenej trestnej sadzby (vo výmere 30 mesiacov, teda šesť mesiacov nad dolnou hranicou okresným súdom ustálenej trestnej sadzby) s poukazom na závažnosť recidívy obžalovaného v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. ani podľa názoru odvolacieho súdu nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Nad rámec uvedeného odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa ustáleného skutkového stavu veci v skutkovej vete napadnutého rozsudku došlo pri rozhodovaní o vine obžalovaného k porušeniu zákona v prospech obžalovaného, na odstránenie ktorého pochybenia však odvolací súd v tomto konaní nemá právomoc. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný použil nôž (zbraň) v súvislosti s tým, že od P. U. žiadal, aby mu do týždňa dal 12.000,- eur, ktoré mu dlžila L. M., teda iného násilím nútil, aby niečo konal a čin spáchal so zbraňou v zmysle § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. s dolnou hranicou trestnej sadzby podľa osobitnej časti Trestného zákona 4 roky odňatia slobody. Hoci, ako bolo už vyššie uvedené, uvedené pochybenie v prospech obžalovaného nie je možné v tomto odvolacom konaní napraviť, uvedené zistenie podporuje správnosť záveru, podľa ktorého trest odňatia slobody, ktorý bol uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom, nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.